

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา เป็นรากฐานของการพัฒนาในทุกด้าน นับตั้งแต่ เศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง การศึกษาก่อให้เกิดการพัฒนา นำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรือง ดังนั้นการจัดการศึกษา จึงเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่สำคัญของสังคม ถ้าสังคมใดขาดการศึกษา สังคมนั้นก็จะพบกับความ ล้าหลัง แต่ถ้าสังคมใดมีการจัดการศึกษาดี สังคมนั้นก็จะมี ความเจริญก้าวหน้า การพัฒนาประเทศ ก็จะเป็นไปได้รวดเร็ว และทัดเทียมอารยประเทศ ดังนั้นการให้การศึกษาแก่ประชาชนจึง เป็น สิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกประเทศจะต้องคำนึงถึง สังคมสมัยใหม่จึงถือว่าการศึกษา เป็น กุญแจดอกสำคัญในการนำไปสู่การพัฒนาสังคม (สิทธิชัย ธาดานิติ 2524 : 100)

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า การจะปฏิบัติภารกิจใดให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ได้นั้น สุขภาพของผู้ปฏิบัติ เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งหากมีสุขภาพดี สมบูรณ์ แข็งแรง ทั้งร่างกายและ จิตใจแล้ว ย่อมจะส่งผลให้การปฏิบัติงาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วย ซึ่งรัฐบาลได้มองเห็น ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ได้มีการกำหนดแผนงาน หลักการส่งเสริมสุขภาพไว้ อย่างชัดเจน ในขณะเดียวกันเพื่อให้สอดคล้องกับแผนดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด แผนงานหลักการส่งเสริมสุขภาพ ด้วยการกำหนดโครงการใหม่เพื่อบรรจุ เข้าแผนปฏิบัติการพัฒนา คน สังคม และวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ ระยะ 4 ปี (2530 - 2534) (สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 2530 : 326 - 329)

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศมาโดยตลอด และถือเป็น ภาระกิจอันสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารประเทศ โดยรัฐได้จัดเงินงบประมาณเพื่อการศึกษาให้ แต่ละปีเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากรัฐต้องเร่งรัดพัฒนาในทุก ๆ ด้านพร้อม ๆ กัน อีกทั้ง จำนวนประชากรของประเทศได้มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่องกันมานาน จึงไม่เอื้ออำนวยให้รัฐพัฒนา การศึกษาได้อย่างทั่วถึง และทันต่อกาลเวลา รัฐจึงจำเป็นต้องระดมสรรพกำลังเพื่อการศึกษา

เอกชนมาช่วยจัดการศึกษา ด้วยเหตุนี้เอง เอกชนจึงได้เข้ามามีบทบาทในการแบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาของชาติ และมีความสำคัญเพิ่มขึ้นตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2524 : 139)

ในระหว่าง พ.ศ. 2503 - 2518 รัฐได้ขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น 7 ปี จึงทำให้การศึกษาที่ดำเนินการโดยรัฐขยายตัวออกไปมากขึ้นจนกระทบต่อการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชน แต่ด้วยรัฐไม่สามารถดำเนินการตามเป้าหมายได้ เพราะปัญหาทางงบประมาณ การขาดครู อาคารสถานที่ รัฐจึงสนับสนุนให้เอกชนเข้ามาช่วยดำเนินการมากขึ้น การศึกษาเอกชนจึงเป็นสิ่งที่ควบคู่กับการจัดการศึกษาของรัฐมาโดยตลอด

การประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2518 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 และการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ส่งผลอย่างมากต่อการดำเนินการของโรงเรียนเอกชน เพราะมีการควบคุมมาตรฐานการศึกษาเข้มงวดยิ่งขึ้น ควบคุมการเก็บค่าเล่าเรียนให้อยู่ในอัตราที่กำหนดเพื่อไม่ให้ได้กำไรเกินพอดี จึงมีการตั้งหน่วยงานควบคุมในระดับใหญ่ขึ้น คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เมื่อรัฐลดการศึกษาภาคบังคับลงเหลือ 6 ปี และขยายการศึกษาไปถึงระดับตำบล จึงให้เอกชน "ร่วมรับภาระ" แทนการ "แบ่งเบาภาระ" และจัดการศึกษาในขั้นที่จำกัดลง อนึ่ง การจัดการศึกษาเอกชน ยังได้รับผลกระทบจากภาวะบีบคั้นทางเศรษฐกิจ การวางแผนครอบครัวอย่างได้ผลทำให้ประชากรลดลง การที่มาตรฐานการศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลสูงขึ้นเป็นที่ไว้วางใจจากผู้ปกครองมากขึ้น ครูโรงเรียนเอกชนเรียกร้องรายได้และสวัสดิการเพิ่มขึ้น

ในสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โรงเรียนเอกชนถูกควบคุมด้วยข้อจำกัดหลายประการ จึงทำให้ต้องแสวงหาทิศทางใหม่เพื่อความอยู่รอด เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพสามารถแข่งขันกับโรงเรียนรัฐบาลได้ และได้กำไร การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐก่อให้เกิดผลทั้งสองด้านคือ โรงเรียนที่มุ่งหน้าแสวงหากำไร ไม่ได้มาตรฐานก็อาจต้องล้มเลิกไป แต่โรงเรียนที่ได้มาตรฐานสูง เป็นที่นิยมของผู้ปกครองทั่วไปถูกจำกัดการเพิ่มพูนประสิทธิภาพ จนอาจทำให้มาตรฐานลดลง (วุฒิชัย มูลศิลป์ 2531 : 13 - 17)

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า การศึกษาเอกชนยังมีคุณภาพแตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพร้อมด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน กล่าวคือ โรงเรียนบางส่วนมีความพร้อมสูง และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมาก ในขณะที่เดียวกันก็ยังมีกลุ่มโรงเรียนที่มีปัญหาด้านคุณภาพและขาดความพร้อมอยู่มากเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติชี้ให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนโดยเฉลี่ยยังด้อยกว่าโรงเรียนรัฐบาลอยู่เกือบทุกด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : 2530)

ผลการวิจัยหลายฉบับพบว่า ขวัญและกำลังใจของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน โดยเฉพาะครู อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าครูในโรงเรียนรัฐบาล ทั้งนี้เนื่องจากมีปัจจัยภายในโรงเรียนหลายประการที่ไม่เอื้ออำนวย เช่น นโยบายการบริหาร ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน สวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน ความยุติธรรมของอัตราเงินเดือน การขึ้นเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนต่าง ๆ โอกาสก้าวหน้าและการพัฒนาตนเอง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน ความมั่นคงในอาชีพ และการติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงาน เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ขวัญและกำลังใจเป็นตัวบ่งชี้อย่างหนึ่งของประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

คุณภาพของบุคลากร เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งของความสำเร็จในทางธุรกิจ แต่พบว่าครูโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน : 2529) และมีประสบการณ์ในการสอนน้อย เพราะส่วนใหญ่เมื่อสอนไประยะหนึ่งจะออกไปรับราชการหรือทำงานที่มั่นคงกว่า อันเนื่องมาจากรายได้และสวัสดิการไม่ดีเท่าที่ควร (ประชุมรอดประเสริฐ 2531 : 25 - 31) ที่สำคัญคือ ครูมีวุฒิไม่ตรงกับวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอน ซึ่งย่อมก่อให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะวิชาสุขศึกษา ดังที่ สutherland เจเรียม ได้ให้ความเห็นว่า ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งของความล้มเหลวของงานสุขศึกษาในโรงเรียนเนื่องมาจากครูผู้สอนสุขศึกษาไม่มีวุฒิทางสุขศึกษา หรือไม่ได้รับการฝึกอบรมสำหรับทำการสอนวิชาสุขศึกษา ย่อมทำให้นักเรียนหรือผู้อื่นเห็นคุณค่าของวิชาสุขศึกษาได้ยาก (Sutherland เจเรียม 2521 : 26 - 27) ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติ โสมประยูร กล่าวว่าการสำรวจเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพของเด็กวัยเรียนโดยฝ่ายการศึกษาและฝ่ายการสาธารณสุขพบว่า เด็กนักเรียนทั่วไปมีพฤติกรรมสุขภาพทางด้านความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติ

อยู่ในเกณฑ์ยังไม่ดีพอ ตัวครูผู้สอนสุขศึกษาไม่สามารถนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และขาดแคลนครูหรือบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านสุขศึกษาโดยตรง เพราะการให้สุขศึกษาเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านสุขภาพนั้น เป็นงานที่ต้องใช้บุคลากรที่ศึกษาเล่าเรียนโดยเฉพาะจึงจะช่วยให้ประสบความสำเร็จอย่างดียิ่งขึ้น (สุชาติ โสภประยูร 2528 : 154 - 164)

จากผลการวิจัยของปราณี วันธงชัย พบว่า ครูสุขศึกษาเพียงร้อยละ 25.10 เท่านั้นที่มีวุฒิทางสุขศึกษา ซึ่งส่วนมากมีวุฒิทางพลศึกษาถึงร้อยละ 68.20 และวิชาอื่น ๆ ร้อยละ 6.70 (ปราณี วันธงชัย 2530 : 32) เนื่องจากครูสุขศึกษาส่วนมากไม่ได้สำเร็จทางสุขศึกษาโดยตรง และบางคนถูกให้สอนโดยไม่สมัครใจ จึงไม่เห็นความสำคัญของวิชาสุขศึกษาเท่าที่ควร การเรียนการสอนสุขศึกษาจึงมีปัญหาเนื่องจากผู้เรียนไม่ค่อยได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น หรือไม่ได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันมากนัก นอกจากนี้วิชาสุขศึกษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพมากขึ้น ตามสภาพความเปลี่ยนแปลงทางสังคมซึ่งอาจทำให้ครูสุขศึกษาติดตามหรือศึกษาการเปลี่ยนแปลงไม่ทันกับเหตุการณ์ จึงเกิดปัญหาในการสอนสุขศึกษา

การปรับปรุงการเรียนการสอนสุขศึกษา เพื่อให้ได้ผลดีและบรรลุวัตถุประสงค์ด้วยการจัดให้ครูที่มีวุฒิตรงตามสาขา เข้ามาสอนนั้นนับเป็นการแก้ปัญหาในระดับหนึ่ง แต่สิ่งที่จะเป็นประโยชน์มากและสามารถที่จะดำเนินการแก้ไขได้ทันทีโดยการใช้การนิเทศการศึกษาเข้ามาช่วย ในปัจจุบันการแก้ปัญหาคือการเรียนการสอนด้วยการนำเอาการนิเทศการศึกษาเข้ามาใช้ยังมีปัญหาอยู่มาก ดังที่นิพนธ์ ไทยพานิช (2526 : 13 - 16) ได้กล่าวถึงปัญหาของการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้

1. ครูส่วนมากไม่ชอบการนิเทศการสอน ถึงแม้ว่าจะมีระเบียบหรือนโยบายระบุไว้ อย่างชัดเจนว่าจะต้องได้รับการนิเทศ ครูส่วนใหญ่มีทัศนคติในทางลบต่อการนิเทศการสอนและมีความคิดว่า การนิเทศการสอนไม่ได้ช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพในการสอนให้ดีขึ้น
2. ปัญหาความต้องการในการนิเทศโดยทั่วไปนั้น เป็นความต้องการของศึกษานิเทศก์เอง ที่ต้องปฏิบัติงานหน้าที่มากกว่า เป็นความต้องการของครูที่จะขอรับการนิเทศการสอน
3. ครูมีความรู้สึกว่าการนิเทศช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนของครูได้น้อย การแนะนำไม่ตรงกับความต้องการของครู และทัศนคติโดยทั่วไปของครูที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ยังไม่เป็นไปในทางที่ดี

ปัญหาการนิเทศวิชาสุขศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ฉวีวรรณ ไหวพริบ พบว่า ปัญหาที่พบบ่อย ได้แก่ เวลาที่ใช้ในการนิเทศวิชาสุขศึกษาน้อย เนื่องจากมีงานที่ได้รับมอบหมายมาก การขาดงบประมาณสนับสนุนในการออกนิเทศงาน และโรงเรียนที่ไปทำการนิเทศอยู่ห่างไกล ปัญหาปานกลาง ได้แก่ หลักสูตรและเนื้อหาวิชา วิธีการสอนและกิจกรรม การเรียนการสอน อุปกรณ์การสอน การประเมินผลการเรียนการสอน การออกเยี่ยมโรงเรียน การบริการและปัญหาอื่น ๆ ปัญหาระดับน้อย ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวของศึกษานิเทศก์ (ฉวีวรรณ ไหวพริบ 2529 : 53)

เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดให้มีการนิเทศการศึกษา ซึ่งต้องใช้เทคนิควิธีการและกระบวนการการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ ทั้งนี้เพราะการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุดในการเรียนของนักเรียน (สังัด อุทรานันท์ 2529 : 7 - 10) และเพื่อให้การนิเทศการศึกษาเป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ สมควรอย่างยิ่งที่ควรจะได้มีการศึกษาปัญหาการสอนและความต้องการการนิเทศของครูเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อจะได้นำมาเป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานการนิเทศการศึกษาต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงปัญหาการสอนสุขศึกษาและความต้องการการนิเทศของครูสุขศึกษาในโรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนองความต้องการการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งยังไม่มีผู้ใคร่ทำไว้ และที่สำคัญอย่างยิ่งคือ เพื่อนำผลการวิจัยมาประกอบการวางแผนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดดำเนินการนิเทศการศึกษาและการนิเทศวิชาสุขศึกษา คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรมพลศึกษา และกรมสามัญศึกษา จะได้ทำการนิเทศการศึกษาได้ตรงกับความต้องการของครู และโรงเรียนมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศทางสุขศึกษาของครูสุขศึกษาที่ทำการสอนในโรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการสอนสุขศึกษาระหว่างครูผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาสุขศึกษาในระยะเวลาที่ต่างกัน คือไม่เกิน 5 ปี และมากกว่า 5 ปี

4. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศทางสุขศึกษาระหว่างครูผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาสุขศึกษาในระยะเวลาที่ต่างกันคือ ไม่เกิน 5 ปี และมากกว่า 5 ปี

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาที่มุ่งศึกษาถึงปัญหาการสอนสุขศึกษาและความต้องการการนิเทศของครูสุขศึกษาที่สอนโรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น

2. การศึกษาปัญหาการสอนสุขศึกษาและความต้องการการนิเทศของครูสุขศึกษาที่ใช้ในการวิจัยนี้ ศึกษาเฉพาะปัญหาการสอนสุขศึกษาและความต้องการการนิเทศของครูสุขศึกษาที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูสุขศึกษาอันได้แก่ด้านการใช้หลักสูตรและเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนและสื่อการสอนสุขศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลวิชาสุขศึกษา ด้านการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน และด้านการจัดการนิเทศและคุณสมบัติของผู้ให้การนิเทศทางสุขศึกษาที่ครูต้องการด้วย

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ประสบการณ์ในการสอนวิชาสุขศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการสอนและความต้องการการนิเทศของครูสุขศึกษา

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยไม่คำนึงถึงคุณวุฒิของครูผู้สอนสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษา

2. ข้อมูลที่ได้จากครูสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาถือว่าเป็นข้อมูลที่ผู้ตอบด้วยความเต็มใจตามข้อเท็จจริงของปัญหาการสอนและความต้องการการนิเทศของครูสุขศึกษาโรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพียงอย่างเดียว

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูสุขศึกษาโรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการสอนสุขศึกษาและมีความต้องการที่จะได้รับการนิเทศทางสุขศึกษา
2. ครูสุขศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาสุขศึกษาไม่เท่ากัน มีความต้องการนิเทศทางสุขศึกษาไม่แตกต่างกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ปัญหาการสอนสุขศึกษา หมายถึง ข้อสงสัยหรือข้อที่ต้องพิจารณาแก้ไขในการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษา

การจัดการนิเทศ หมายถึง การจัดการ ดูแล และการให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครู เพื่อ เป็นแนวทางให้ครูนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน อันมีผลต่อการพัฒนาการศึกษาให้ดีขึ้น

ครูสุขศึกษา หมายถึง ครูผู้ทำหน้าที่สอนวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

โรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาและอยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

การนิเทศทางสุขศึกษา หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูสุขศึกษา เพื่อ เป็นแนวทางให้ครูนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน และปรับปรุงการดำเนินงานในด้านที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอันมีผลต่อการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา

ความต้องการการนิเทศของครูสุขศึกษา หมายถึง สิ่งที่ครูสุขศึกษาต้องการให้มีการนิเทศในด้านการใช้หลักสูตรและเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนและสื่อการสอนสุขศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลวิชาสุขศึกษา ด้านการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน และด้านการจัดการนิเทศและผู้ให้การนิเทศทางสุขศึกษา